

[Finansministeren]

lige, økonomisk-strukturelle forudsætninger for, at det kan blive en vedvarende langsigtet vækst.

Er det så mange arbejdspladser, vi skal skabe i Ørestaden i den sammenhæng? Ja, vores beskedne ambition er ca. 2.000 nye arbejdspladser om året, men gennem mange år. Er det mange arbejdspladser, når man betænker, at Københavns Kommune i 1988 og 1989 mistede 30.000 arbejdspladser? Altså, her taler vi om, at vi skal bruge 15 år til at skabe lige så mange nye arbejdspladser, som Københavns Kommune mistede på 2 år. Skulle det være så umuligt? Jeg tror, det er en nødvendig forudsætning for, at Københavns Kommune får styrke til at være centerkommunen i hovedstadsregionen, og det er en af grundene til, at vi fra regeringens side har været så glade for det samarbejde, der har været med Københavns Kommune om at få gang i aktiviteterne i området.

Men garantere, hr. Jørgen Estrup, det kan jeg ikke! Og det er jeg glad for at jeg får lejlighed til at sige fra Folketingets talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 10/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Finansministeren (Henning Dyremose):**

Vi har i regeringen naturligvis megen sympati for den generelle tankegang om demokratiske styreformer og dermed for den tankegang, der ligger bag det lovforslag om en egentlig personalerepræsentation i Hypotekbankens bestyrelse, som vi her skal behandle. Det ligger ganske i forlængelse af tilsvarende initiativer og reglerne om personalets medvirken i bestyrelsesarbejdet f.eks. i aktieselskaber.

Men hvis man ser nøjere på baggrunden for forslaget, må jeg erkende, at jeg føler en væsentlig forskel mellem den almindelige tendens til at imødekomme disse ønsker og den realitet, som der er tale om i det konkrete tilfælde. Bestyrelser i egentlige selskaber udøver en samlet virksomhed over hele selskabets funktion på alle de områder, der også har de ansattes interesse. Det gælder ikke alene de drifts- og produktionsforhold, som er selskabets egentlige indhold, men også de rent personale-rettede. For at sige det på en anden måde: Personalets interesser er meget nøje sammenfaldende med bestyrelsens interesse i hele virksomhedens samlede daglige drift. Personalets interesse i at deltage i bestyrelsesarbejdet er helt naturlig og derfor også lovfæstet.

For Hypotekbankens vedkommende foregår der som bekendt ligeledes et bestyrelsesarbejde, men dette angår imidlertid kun en meget lille del af arbejdet i den samlede statsinstitution, som jo har det fulde navn Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Bestyrelsen arbejder med lån og visse samfundsmæssige udlån samt med den formueforvaltning, der følger deraf. Derudover har bestyrelsen kun en begrænset regnskabs- og beretningsvirksomhed, men derimod stort set ingen deltagelse i hele det felt, som har den egentlige personaleinteresse, og som bærer ønsket om en repræsentation i andre virksomhedsformer. Dette øvrige felt styres efter de statslige regler for samarbejde, teknologiuudvikling osv., og på disse felter har personalet naturligvis den helt sædvanlige indgående medindflydelse, som overalt er givet personalet, hvilket også er rimeligt.

Til trods for den positive indfaldsvinkel er jeg derfor egentlig ret skeptisk med hensyn til nødvendigheden af og det hensigtsmæssige i, at bestyrelsen udvides med egentlig personalerepræsentation. Jeg kan også oplyse, at spørgs-